

Optryk af artikel i Ekstra Bladet den 6. februar 1980

Karl Hjortnæs havde optaget et lån på 143.008 kr. i Kreditforeningen Danmark. Heraf betalte han i 1974 en renteudgift på 13.455 kr. Af hans selvangivelse fremgik, at han havde betalt 22.415 kr. i rente på lånet. Ved lånearrangementet havde han ydermere en renteindtægt på 3.316 kr., som ikke fremgik af selvangivelsen, således at han på dette lån havde fratrukket i alt 12.276 kr. for meget.

Også i Kreditforeningen Danmark havde han optaget et nyt lån. Det var på 246.000 kr. På dette lån havde han betalt 2.546 kr. i rente, men fratrak på sin selvangivelse 17.594 kr. Han undlod samtidig at anføre en rentegodtgørelse på 8.678 kr. ved lånearrangementet og havde dermed i alt fratrukket 13.726 kr. for meget på dette lån.

Yderligere havde han undladt at opgive en renteindtægt for solgte obligationer på 625 kr.

For udgifter til befordring mellem hjem og arbejdsplads havde Hjortnæs fratrukket 5.888 kr. Dette beløb måtte reduceres med 1.700 kr. til 4.188 kr.

Nogle af Hjortnæs foretagne fradrag vedrørende lejeværdi, ejendomsskat, refusionsopgørelse m. v. blev reguleret med 3.776 kr. af skattevæsenet.

Efter en endelig reduktion af skattebeløbet blev resultatet, at Karl Hjortnæs' skattepligtige indtægt for 1974 blev ansat til 123.765 kr.

Han havde selv opført 93.864 kr. på sin selvangivelse.

En difference på 29.901 kr.

Hvad var nu Hjortnæs' forklaring på disse uoverensstemmelser? Jo, for det første, at han i begyndelsen af februar 1975, da selvangivelsen skulle udfyldes, kun var hjemme i weekenden på grund af politisk travlhed. Han ringede derfor fra folketinget til skatteinspektør Neergaard i Hørning og gjorde opmærksom på, at han vanskeligt kunne opføre selvangivelsen nøjagtigt. Han anmodede skatteinspektøren om at gennemgå sin selv-

angivelse, hvilket denne ifølge Hjortnæs erklærede sig villig til – en samtale, skatteinspektøren ganske vist intet som helst erindrer om og heller ikke har taget notat om. Da skatteinspektøren senere afgiver en erklæring til statskattedirektoratet tør han dog ikke udelukke, at Hjortnæs – når han nu påstår det – har ringet til ham. Skatteinspektøren kommer ikke personligt sammen med Hjortnæs, men kender ham fra dengang, han sad i den lokale ligningskommission.

Byggeregnskabet

Dernæst forklarer Hjortnæs, at hans byggeregnskab ikke var færdigt på selvangivelsestidspunktet, og at han derfor kun havde afleveret grundlaget for sine renteberegninger til skattevæsenet. Da han udfærdigede sin selvangivelse, lå han ikke inde med eventuelle udgifter på det ene lån, men blev senere klar over, at han ikke havde haft udgift i forbindelse hermed. Da man vil vide, hvorfor Hjortnæs ikke ved telefonisk henvendelse til sin sparekasse har søgt oplysning om sine renteudgifter, er forklaringen, at han også mener at have gjort det, men formentlig kun har fået oplysning om renteudgifterne på byggekrediten.

Grov uagtsomhed

Allerede i marts modtog Karl Hjortnæs det endelige byggeregnskab fra sparekassen. Han afleverede det imidlertid ikke til skattevæsenet, skønt han vidste, at sagen var under behandling. Først da skattevæsenet selv i midten af maj retter henvendelse til sparekassen, får det regnskabet udleveret.

Da ligningsrådet henførte sagen under kategorien »grov uagtsomhed«, har man måttet lægge vægt på følgende omstændigheder:

1) Opringningen til skatteinspektøren. Man har studset over, at en lokal skatteinspektør »intet som helst kan erindre« om en henvendelse fra en tidligere justitsminister og